

HET KRUIS, WIJSHEID VAN GOD

Veertigdagentijd 2024 - Online retraite met pater Jacques van Jezus (Lucien Bunel) - Door het Kruis naar het Licht

Lezing uit de eerste brief van de heilige apostel Paulus aan de Korinthiërs : (1Kor 1, 22-25)

« De Joden vragen om wonderen en de Grieken zoeken wijsheid, maar wij verkondigen een gekruisigde Christus, voor Joden aanstootgevend en voor de andere volken dwaas. Maar voor wie geroepen zijn, zowel Joden als Grieken, is Christus Gods kracht en wijsheid, want het dwaaze van God is wijzer dan mensen, en het zwakke van God is sterker dan mensen. » © NVB21

Een gekruisigde Messias verkondigen

Laten we ons door de woorden van de heilige Paulus bevragen. We zijn nog niet tot in de diepste diepten van ons wezen geëvangéliseerd. Er schuilt een « jood » en een « Griek » in ieder van ons. We zouden graag tekenen willen, en soms vragen we er zelfs om tekenen, spectaculaire wonderen die zich aan ons en aan de wereld opdringen, ons vrijstellend van een geloofsdaad. Op andere momenten proberen we te redeneren, te discussiëren; we zoeken naar een rationeel bewijs om te begrijpen en te geloven.

Maar ze zal geen ander teken krijgen dan dat van de profeet Jona (Mt 12,39), het teken van het Paasmysterie, het teken van het Kruis. **Christen zijn is getekend zijn door het Kruis van Jezus Christus**, in zijn dood met Hem begraven zijn om te delen in zijn opstanding (Rom 6,3-5). Laten we niet vergeten dat de priester tijdens ons doopsel het kruisteken op ons heeft getekend.

Tijdens de Passie, in de hof van Getsemane, vraagt Jezus aan hen die Hem komen arresteren: « *Wie zoeken jullie?* » (Joh 18,4). In deze vastentijd stelt hij ons dezelfde vraag: « **Wie zoeken jullie?** » Omdat we de tijd hebben genomen om deze online retraite te volgen, gaan we zeker antwoorden dat we Christus Jezus zoeken Maar als we inderdaad Christus zoeken, laten we ons dan afvragen: « **Waar zoeken we Hem?** » De vraag is de moeite waard om gesteld te worden. Laten we ons afvragen: Zoeken we Hem aan het kruis, een martelwerktuig, een schandaal voor de joden (1 Kor 1:23), een dwaasheid voor de heidenen (1 Kor 1:23)? Stellen we ons de vraag: **is het echt op het Kruis dat we Christus zoeken, wijsheid en de kracht van God?** Zoeken we het niet liever daar waar het goed is om te leven, op de Berg van de Zaligsprekingen, aan de oever van het meer, om deel te nemen aan de visserij, of elders, op aangename en vredigere plaatsen?

Het Kruis, bron van Leven

Voor ons christenen is het Kruis de plaats bij uitstek waar de kracht van God tot uiting komt. Het is de plaats van de ontmoeting, van de eenheid met Christus. We worden uitgenodigd om te ontdekken dat het kruis van Christus de kracht van het Leven is, dat het ons naar het Licht leidt.

Het Kruis aanschouwen is niet zich wentelen in lijden en pijn, het is niet vervallen in masochisme. Pater Jacques van Jezus heeft uitvoerig over dit mysterie nagedacht. Uit zijn geestelijke ervaring komt een leer voort om christenen te helpen het kruis te omarmen.

Zijn kruis opnemen en Jezus volgen

In een brief van 13 mei 1932 schreef hij aan Jacques Lefèvre:

« Wees niet verbaasd als je je natuur hoort schreeuwen. Onze Heer zei: Qui vult post me melle, abnegat semetipsum et tollat crucem suam et sequatur me (Wie achter Mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis op zich nemen en Mij volgen. (Mt 16:24). Hij voegde eraan toe: Jugum meum suave est et onus meum leve (Want mijn juk is zacht en mijn last is licht. (Mt. 11:30). Hoe waar is dit! Het kruis van Jezus dat we moeten opnemen lijkt zwaar, ruw en vreselijk kwetsend als we het van verre zien. Het volstaat je er onder te plaatsen met moedige vastberadenheid om te bemerken dat het zacht en goed is en stralend van goddelijke vreugde! »

Pater Jacques van Jezus spreekt ons uit ervaring en nodigt ons uit om de zijne te delen om te ontdekken dat het **kruis, dat ons spontaan en menselijk afstoot, een plaats van leven en geluk is.**

In een brief van 17 oktober 1935 aan Moeder Agnès van Jezus, priorin van de Karmel van Lisieux en zuster van de heilige Thérèse van het Kind Jezus, komt hij terug op de preek die hij heeft gegeven ter gelegenheid van het driedaagse feest ter ere van de kleine heilige:

« En telkens als ik de leer van St. Thérèse heb gepredikt (in retraites of in parochies), is het dit aspect dat ik speciaal heb gegeven, omdat ik een groot aantal zielen heb ontmoet die “geestelijke kindertijd, overgave aan God” verwarren met een ik weet niet wat voor vrome zorgeloosheid. Het lijkt mij dat de essentiële basis van heiligheid wordt aangegeven door deze woorden van Onze Heer: “Mijn voedsel is: de wil doen van Hem die Mij gezonden heeft ... (Joh 4:34) Wie achter Mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis op zich nemen en Mij volgen. (Mt 16,24) Wanneer iemand Mij liefheeft, zal hij zich houden aan wat Ik zeg, mijn Vader zal hem liefhebben en mijn Vader en Ik zullen bij hem komen en bij hem wonen. (Joh 14,23)” Dit alles is in perfecte harmonie met: “Mijn juk is zacht, mijn last licht (Mt 11,30)”, want wat het kruis verzacht en beminnelijk maakt, is de liefde waarmee we het dragen. »

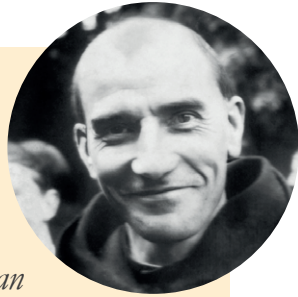
Het lijden dopen

In de retraite die hij van 6 tot 12 september 1943 gaf in de Karmel van Pontoise, is zijn tiende catechese getiteld: « Het Kruis: het lijden tot geluk dopen. » We zullen grote uittreksels uit deze tekst geven.

Laten we eerst duidelijk maken dat stilte essentieel is als er sprake is van lijden. Alleen degene die lijdt, kan trachten arm, klein, betekenis te geven aan wat hij ervaart. Maar we moeten durven

uitspreken, dat zal toelaten zin te geven aan wat onzin blijft. Laten we de tijd nemen om deze woorden van vuur te verwelkomen, ze te lezen en te herlezen, zodat ze in ons een weg van leven en waar geluk openen in eenheid met Christus Jezus, gekruisigd en verrezen:

« Het grote schandaal dat veel mensen van God weghoudt, is het grote probleem van het kwaad. Moreel kwaad, de zonde? Ja, maar het is niet zozeer dat: moreel kwaad bij degenen die het voorbeeld zouden moeten geven? Ja nogmaals, maar nog meer het fysieke kwaad, het lijden, dit kwaad waarvan we getuige zijn, zoals de oorlog bijvoorbeeld, deze methodische vernietiging van dorpen, steden, groepen mensen, deze gewelddadige, ongerechtvaardigde dood van kinderen, van ouderen, van vrouwen, van onschuldigen, deze verpletterende gesel van oorlog, ziekten, allerlei soorten plagen die het gevolg zijn van aardbevingen, overstromingen, droogte, overvloedige regenval, dit alles vormt uitgebreide bronnen, enorme, angstaanjagende bronnen van allerlei soorten lijden; kinderen weggerukt van hun ouders, gezinnen uiteen-gedreven!...

Dit grote probleem van het fysieke kwaad, van het lijden, is een voorwerp van schandaal voor de meeste mensen. Hoe vaak heb ik deze bedenkingen van kameraden gehoord: “Geloof je dat als de Goede God bestond, Hij die almachtig is, geloof je dat hij deze bloedbaden zou accepteren, dat hij zou tolereren dat het, het kwaad is dat zegeviert, de dieven die rustig leven, dat zij het zijn die bedriegen, die de overhand krijgen op degenen die eerlijk willen zijn, dat het de menselijke passies zijn die hier beneden het sterkst zijn!” [...]

Dit is inderdaad het grootste probleem en omdat het een heel groot probleem is, wilde Christus het oplossen en om het op te lossen, wilde hij lange tijd op aarde leven en wilde hij voor onze ogen sterven, in een afgrond van lijden. [...]

Zie je, Christus kwam op de aarde om ons te onderrichten, hij kwam ons te leren gelukkig te zijn, want, het is daarvoor dat God ons heeft geschapen, en dat is wat we moeten herhalen zonder ons te laten ontmoedigen, aan al degenen die bezwaren maken.

De Goede God heeft ons geschapen, niet om te lijden, maar, wij allemaal, zonder uitzondering, om gelukkig te zijn. Het is zijn wil dat we gelukkig zijn, volledig gelukkig, zodat we een totaal geluk met ons mee kunnen nemen Het ongeluk is dat mensen niet weten hoe ze gelukkig moeten zijn, ze leren alles, behalve dat wat essentieel is.

Wat moeten we doen om gelukkig te zijn?

We zoeken naar alle wegen, maar deze van het geluk vinden we niet. Mensen besteden hun tijd aan het zoeken naar geluk, het is hun dagelijkse bezigheid, wanneer ze van beroep veranderen, wanneer ze zich inspinnen, is al hun activiteit gericht op dit ene doel. **Wijzelf hebben geen ander instinct dan dit: gelukkig zijn, en we hebben gelijk.** Ons hele wezen ademt dit, streeft ernaar, net zoals het geschapen is door de Goede God; wil hij gelukkig zijn, zoals God!

De Goede God kent geen verandering in zijn oneindige geluk. God kon de schepselen niet anders scheppen dan om ze het geluk te schenken.

Het geluk is positief, het kwaad is negatief, God kan niets negatiefs doen, het kwaad komt niet van God, want het kwaad is een afwezigheid van zijn, het is een gebrek aan zijn. Het geluk is een volheid van zijn, een toename van zijn, het kwaad is niet een goddelijk werk. Mensen hebben altijd hun geluk gezocht, Adam en Eva zochten hun

geluk, zij veroorzaakten hun ongeluk, en wat ze hebben gedaan, hun fout, hun gebaar, begaan we allemaal opnieuw, we maken ze allemaal opnieuw! Wat we ook doen, al degenen die ons zijn voorgedaan, die hun geluk hebben gemist, die zich vergist hebben, hoe vaak we ze ook horen zeggen: "Dat is het niet wat we moeten doen". We luisteren niet naar hen, we willen, ieder voor zich, de persoonlijke ervaring van de te ontdekken wegen opnieuw beleven, de paden die geen einde hebben, die doodlopend zijn. We moeten terug, een andere richting inslaan! Wat een tijdverspilling!

Als we maar eens luisterden naar Christus, die gekomen is om de wereld het geluk te leren!

Maar, tegen het menselijk geluk, staat dit grote obstakel: het kwaad, het lijden.

Er zijn twee manieren om het lijden weg te nemen, om het te vernietigen. De eerste manier bestaat uit het voorkomen ervan, door alle noodzakelijke voorzorgsmaatregelen te nemen, of, als het zich heeft voorgedaan, het te verwijderen en het te elimineren met alle middelen die ons ter beschikking staan. Er is een andere manier om het te verwijderen: het is door het in geluk om te zetten, door het te 'dopen'.

[...] Er is geen enkel mens die niet op een of andere dag te maken krijgt met het lijden, in al zijn vormen; zelfs degenen die zingend het leven zijn ingaan, met de zekerheid van hun gezondheid, van hun kracht, vinden we terug op het pad, getroffen, gekwetst, vol bitterheid, lijdend en op hun beurt droevig.

Maar helaas ! De grote massa mensen wil de pijn vernietigen, ze wil ze alleen verwijderen door ze te vermijden, door onmiddellijk te proberen ze te verstikken wanneer ze zich voordoet, ze van zich af te zetten, om ze terug te sturen, om ze niet te behouden. [...] Christus wist dat deze eerste manier als het ware slechts een pleister aanbrengt, maar de wortel van het kwaad niet wegneemt; het is slechts een paar uur, een paar dagen, een paar maanden winnen!

Christus heeft de andere manier genomen, de diepgaande, goddelijke, definitieve manier: hij heeft het lijden in geluk omgezet.

[...] Christus heeft ons geleerd om het lijden bij de wortel aan te pakken, bij de bron zelf, daar waar zij ontspringt, om haar te grijpen en te transformeren, om de aard ervan te veranderen, om er een bron van geluk van te maken en dit is wat Christus gekozen heeft voor hem, in hem. Hij vervloekte het lijden niet, hij zei niet dat het een kwaad was waar we tegen elke prijs ons moesten ontdoen. Het verwelkomde het Kruis, en heeft zelfs gezegd: "Wie achter Mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis op zich nemen en Mij volgen." (Mt 16:24). »

Het is duidelijk dat we niet in staat zijn om uit onszelf het lijden in geluk om te zetten. **Maar als we pijn hebben, kunnen we ons altijd onderdompelen in de Liefde van Christus Jezus.** We kunnen ervoor kiezen om met hem te beminnen; we kunnen besluiten om in deze fysieke, psychologische, geestelijke of andere pijn te verblijven, in gemeenschap met hem. Dan kan, zelfs als de pijn blijft, het gevoel van absurditeit en van eenzaamheid, plaats maken voor een zeker dieper geluk dat we met Christus ervaren. Maar het is een persoonlijke en intieme weg om te beleven in nauwe verbondenheid met de Heer en die we alleen met respect en fijngevoeligheid kunnen aanraken en oproepen.

Laten we, met de kracht die de Heilige Geest geeft, Christus Jezus op het Kruis zoeken, het omarmen en het als een wandelstok nemen om ons naar het geluk te leiden, door al het lijden te dopen, dat we niet kunnen opheffen.

Br. Didier-Marie GOLAY,
ocd (Paris)

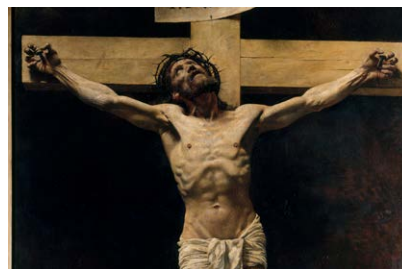

Maandag 4 maart : Het teken van het Kruis

« Mijn kleine Jezus, ik plaats me in uw leerschool. Wees mijn gids, onderricht me "Het Kruis". Ik heb misschien nog zestig jaar priesterleven te beleven: zestig jaar! En elk uur, elke dag moet zo heilig worden benut dat het zielen voor u wint! » (Le Père Jacques, *Martyr de la charité*, p. 51)

« Ik had besloten u geen andere kennis te brengen dan die over Jezus Christus-de gekruisigde. » (1 Kor 2,2)

Ik neem de tijd om langzaam het kruisteken te maken en de naam van God aan te roepen.

Léon Bonnat - « Cristo over de croce »

Dinsdag 5 maart : Het ruimer worden van het hart

« Wat is het leven als het niet bestaat uit een onophoudelijke klim naar God? (...) Hoe meer we ons onderdompelen in God, hoe meer het hele wezen zich verruimt. We voelen onze ziel en ons hart openbloeien. Het is een weldadige lucht die uit de hemel komt en die ons diepste wezen nieuw leven inblaast. » (Brief aan Antoine Thouvenin van 1925)

« Ik zal voortgaan op de weg van uw geboden, want U geeft mij ruimte. » (Ps 119,32)

Maakt mijn geloof mijn diepe wezen ruimer en wijder?

Woensdag 6 maart : Bidden met het hart

« Kom vooral niet naar Jezus om kant-en-klare gebeden uit boeken voor te lezen (...) Hij wil je hart, geen formules. » (Preek van 1927 in Havre)

« Maar als jullie bidden, trek je dan terug in je huis, sluit de deur en bid tot je Vader, die in het verborgene is. (...) Bij het bidden moeten jullie niet eindeloos voortprevelen zoals de heidenen... » (Mt 6, 6-7)

Ik neem een tijd van gebed en vertrouw mijn echte leven toe aan de Heer.

Donderdag 7 maart : De menigten in nood beminnen

« Ik vraag u om in uw moederlijke tederheid heel deze arme mensenmassa te adopteren, luisterend naar Christus die op zijn Kruis spreekt en zegt: "Vader, je moet het hen niet kwalijk nemen, ze weten niet wie Ik ben, ze weten niet wat ze doen!" Ik vraag je om van hen te houden. Je kunt geen goed doen (...) als je diegenen die je moet evangeliseren niet bemint als je eigen kinderen. » (Boekje Lucien Bunel 1900-1945, p.50)

« Hij had de mensen ...lief, en zijn liefde voor hen zou tot het uiterste gaan. » (Joh 13,1)

Wat kan ik vandaag doen voor iemand in mijn omgeving die het moeilijk heeft?

Vrijdag 8 maart : Christus midden onder ons

« Twijfel niet, zo waar als wij hier zijn, is Christus daar, in ons midden, alsof Hij aan het kruis hangt, en je kunt Hem aanschouwen. » (Kamp van Mauthausen in 1944, Getuigenis gegeven door M. Augé)

« Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld. » (Mt 28,20)

Ik stel vandaag in mijn leven, een daad van geloof in de aanwezigheid van Christus.

Zaterdag 9 maart : Met Maria luisteren

« Maria was in stil gebed; en het was in de stilte van dit stille gebed, teruggetrokken dat Maria de stem van de engel hoorde. Ze zou het niet gehoord hebben als ze niet in de stilte was geweest. » (Retraite voor de Derde Orde van de Karmel van Chaville in 1936)

« ...maar Maria bewaarde al deze woorden in haar hart ... » (Lc 2,19)

Ik vraag de Maagd Maria om me te helpen beter naar het Woord van God te luisteren.

1939, Remenoncourt, Pater Jacques van Jezus en Franciscus van Comon